

Љубомир Кљакић

ИМЕНОВАЊЕ ЈЕ МОЋ

*Светски поредак корпоративне
дистопије и његов језик као средство потчињавања*

Сажетак

У раду се разматра политичка функција и унутрашњи смисао употребе појмова „Југоисточна Европа“, односно „Западни Балкан“, за преименовање простора који се са својим становништвом од 1918. до 2003. самоидентификовао и међународно-правно био признат, познат и препознван под именом „Југославија“. Представљају се аргументи у прилог закључка да је реч о инструментима доминације и субјугације које савез „либералног империјализма“ САД-ЕУ користи за потврду и одржавање конверзије идентитета тог простора и његовог становништва из идентитета активног субјекта на сцени светских послова у идентитет потчињеног и споља администрираног објекта.

Кључне речи: савез тзв. „либералног империјализма“ САД-ЕУ, Југославија, Југоисточна Европа, Западни Балкан, светски корпоративни поредак, светски андрогини поредак, светска влада, рат.

1.

Два оперативна политичка појма за контролу перцепције и производњу сагласности из богатог арсенала пропаган-

де¹ класичног и „новог“, тзв. „либералног“ империјализма,² појам „Југоисточна Европа“ (први пут употребљен 1854) и појам „Западни Балкан“, који је, заправо, дериват сродних појмова такође из 19. века („Западна Илирија“, „Трачко-илирско полуострво“, „Европска Турска“, „Источно питање“, „Западни вилајет“), данас користи империјални савез САД - ЕУ за именовање простора изворне Југославије (минус Словенија, плус Албанија), а то значи да ова два појма употребљава као средства за политичко, војно, економско и културно администрирање тим подручјем и његовим становништвом.³

- 1 Видети, Edward L. Bernays: *Propaganda*, Horace Liveright, New York, 1928; Jacques Ellul: *Propaganda. The Formation of Man's Attitude* (1962), Vintage Books - Random House, New York, 1973; Edward S. Herman & Noam Chomsky: *Manufacturing Consent. The Political Economy of Mass Media* (1988), Vintage - Random House, London, 1994; Noam Čomski: *Propaganda i javno mnenje* (2001), Rubikon, Novi Sad, 2003; такође, Љубомир Кљакић: *Империја и њена пропаганда*, предавање, Трибина Фонда Слободан Јовановић, Коларчева задужбина, Београд, 28. април 2011, видео, YouTube, <http://www.youtube.com/watch?v=eKkjZoGwxRY>,
- 2 Видети, J. A. Hobson: *Imperialism: A Study*, James Pott & Co., New York, 1902; Rosa Luxemburg: *The Accumulation of Capital* (1913), Routledge Classics, London and New York, 2003; Nikolai Bukharin: *Imperialism and World Economy* (1915, 1917), With an introduction by V. I. Lenin, Martin Lawrence Ltd., London, 1929; V. I. Lenjin: *Империјализам као највиши стадијум капитализма. Популярна студија* (1917), V. I. Lenjin: *Izabrana dela*, 1-16, Kultura, Beograd, 1960, 10, str. 7-130; Bernard Semmel: *Imperialism and Social Reform. English Social Thought 1895 - 1914*, George Allen & Unwin Ltdg., London, 1960; Joseph Schumpeter: *Imperialism and Social Classes. Two Essays* (1951), A Meridian Books, The World Publishing Company, Cleveland and New York, 1966; Edward W. Said: *Orientalism* (1978), Penguin Modern Clasic, Penguin Group, London, etc., 2003; Noam Chomsky: *Year 501. The Conquest Continues*, South End Press, Boston, 1993; *JWSR Mini-Symposium: Peter Gowan & The Capitalist World-Empire*, Journal of World-System Research. Vol. X, No. 2, Summer, 2004, pp. 471-540; Alexander Cockburn and Jeffrey St.Clair: *Imperial Crusades. Iraq, Afganistan and Yugoslavia*, Verso, London - New York, 2004; Hanes Hofbauer: *Proširenje EU na istok. Od Drang nah Osten do periferije EU integracije* (2003), Filip Višnjić, Beograd, 2004; Jonathan Nitzan & Shimshon Bichler: *New Imperialism or New Capitalism?*, Review, Vol. XXIX, No. 1, 2006, pp. 1-86; *Encyclopedia of Western Colonialism since 1450*, Thomas Benjamin, editor in chief, Macmillan Reference USA a part of The Thomson Corporation, Thomson Gale, Detroit, New York... etc, 2007; Jonathan Nitzan and Shimshon Bichler: *Capital as Power. A study of order and creorder*, Routledge, London and New York, 2009; Hannes Hofbauer: *Eksperiment Kosovo. Povratak kolonijalizma*, Albatros plus, Beograd 2009; Niall Ferguson: *Civilization. The West and the Rest*, The Penguin Group, London, etc., 2011...
- 3 Видети, на пример, *Western Balkan Countries*, International Bureau of the BMBF (Bundesministerium für Bildung und Forschung), Berlin, <http://www.internationales-buero.de/en/2114.php>; *Western Balkans Initiative launched*,

Другим речима, политичко преименовање простора који се са својим становништвом од 1918. до 2003. самоидентификовао и међународно-правно био признат, познат и препознат под именом „Југославија“ у „Југоисточна Европа“, односно „Западни Балкан“, представља инструмент којим се потврђује и одржава *конверзија* идентитета тог простора и његовог становништва из идентитета активног субјекта на сцени светских послова у идентитет потчињеног и споља администрираног објекта.

По природи саме ствари, ова *конверзија* идентитета, као уосталом и сваки такав поступак *политичког* преименовања кроз историју, представља једноставну и веома уверљиву демонстрацију моћи према потчињеном становништву потчињеног простора. У овом конкретном случају, реч је о демонстрацији моћи, интереса и стратешких циљева империјалног савеза САД - ЕУ према потчињеном становништву потчињеног простора који је се од 1918. до 2003. самоидентификовао и био међународно-правно признат, познат и препознат под именом „Југославија“. Разуме се, (и) ова *конверзија* припада оној класи инструмената и поступака који, сви заједно, конституишу апарат *империјализма* и *колонијализма*, који се од краја седамдесетих година 20. века дефинише и као *културни империјализам*, а од деведесетих година истог столећа, и као тзв. „*либерални империјализам*“.⁴

EBRD, 13 June 2006, Written by Marjola Xhunga, EBRD Communications Adviser, <http://web.archive.org/web/20080616200335/http://www.ebrd.com/new/stories/2006/060521a.htm>; *Launch of the Steering Platform on Research for the Western Balkan countries*, Vienna, 26th June 2006, <http://www.see-era.net/pub/news/view?id=4456>; *Communication from the Commission to the European Parliament and the Council / Western Balkans: Enhancing the European perspective* (SEC(2008) 288), Brussels, 5.3.2008/ COM(2008) 127 fin./ http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/balkans_communication/western_balkans_communication_050308_en.pdf; - *Western Balkan Countries INCO-NET Steering Platform on Research for the Western Balkan countries successfully held in Sarajevo*, UNESCO Venice Office, 07.12.2011, http://www.unesco.org/new/en/venice/about-this-office/singleview/news/steering_platform_on_research_for_the_western_balkan_countries_successfully_held_in_sarajevo/, итд., итд.

- 4 Видети, Robert Phillipson: *Linguistic imperialism*, Oxford University Press, Oxford, 1992; Pierre Bourdieu: *Language and Symbolic Power*, Plity Press, Cambridge, UK, 1992; Edward W. Said: *Culture and Imperialism*, Vintage Books, London, 1993; Marija Todorova: *Imaginary Balkan* (1997), Biblioteka XX vek, Beograd, 1999; David Rothkopf: *In Praise of Cultural Imperialism?*, Foreign Policy, Number 107, Summer 1997, pp. 38-53; Robert Cooper: *The post-modern state and the world order*, Demos, 2000 - 01 - 01, pp. 7 - 43, Erik Hobsbom, Terens Rejndžer,

Поступак *конверзије* „Југославије“ у „Југоисточну Европу“, односно „Западни Балкан“, доследно је спроведен у складу са три начела – у складу са веома старим начелом *именовање је моћ*, у складу са такође старим начелом *poten est oten*, у значењу *име је знак, име је предсказање, име је судбина*, укључујући и дериват *моћ је у имену*,⁵ као и у складу са начелом *најбољи начин да се предвиди будућност јесте да се она произведе*.⁶

Осим што су већ од друге половине 19. века постали саставни део доктрина и техника за *контролу перцепције* и *производњу сагласности*, односно *пропаганде*, комерцијалне, политичке и сваке друге, ови принципи (са веома занимљивом историјом употребе и још занимљивијом историјом тумачења), као и читав систем *контроле перцепције* и *производње сагласности*, односно *пропаганде*, интегрисани су током 20. века у низ академских дисциплина, укључујући овде и

urednici: *Izmišljanje tradicije* (1983), Biblioteka XX vek, Beograd, 2002; John Tomlinson: *Cultural Imperialism: A Critical Introduction* (1991), Continuum, London, 2002; Robert Cooper: *The new liberal imperialism*, The Guardian, Sunday 7 April 2002; Robert Cooper: *Why we still need empires*, The Observer, Sunday 7 April 2002; Robert Phillipson: *English-only Europe? Challenging language policy*, Routledge, London, 2003; *Re-Ordering the World*, Edited by Mark Leonard, The Foreign Policy Centre, London, March 2002, David Harvey: *The new imperialism*, Oxford University Press, Oxford, 2003; Robert Phillipson: *English-only Europe? Challenging language policy*, Routledge, London, 2003; Robert Cooper: *The Breaking of Nations. Order and Chaos in the Twenty-first Century*, Grove Press, New York, 2003; *Cultural Imperialism: Essays on the Political Economy of Cultural Domination*, edited by Bernd Hamm and Russell Smandych, Broadview Press, Peterborough, ON, 2005; The International Commission on the Balkans: *Enlargement of Empire: EU and the Balkans*, The Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington DC, Nov. 9, 2005; Richard Drayton: *Where does the World historian write from? Objectivity, moral conscience, and the past and present of Imperialism*, for the KCL/LSE conference on Contemporary History, London, May 2009...

- 5 У вези са овим проблемским кругом видети интерпретативни простор који је отворен са *Вавилонском библиотеком*, причом Луиса Борхеса из 1939, као и са *Девет милијарди имена Бога*, причом Артура Кларка из 1953; нарочито, *William Goldbloom Bloch: The Unimaginable Mathematics of Borges' Library of Babel*, Oxford University Press, New York, etc., 2008.
- 6 Није сасвим јасно ко је први формулисао ово једноставно правило – ауторство се, зато, приписује различитим личностима – од Абрахама Линколна, преко Дениса Габора и Питера Друкера до Алена Кеја; међутим, то и није важно; ово правило користи се кроз читаву познату историју – свакој акцији која ће се догодити у некој будућности претходни, наиме, имагинативна конструкција и те акције и њених последица; оно што се назива планирање, план, замисао, визија.

номинативни детерминизам,⁷ најновији од академских концепата од интереса у овој ствари. Наука је тако постала пропаганда, пропаганда је тако постала наука. Драматичне разлике овог конвертовања пропаганде у науку и науке у пропаганду данас се рефлектују као битно својство историјске и антрополошке кризе у којој се налази човечанство уопште и дубоке кризе савремених друштвених наука посебно. Добијали смо тако земаљско *царство мрака* којим управља онај *савез обманљивача* о чијем нас постојању и опасним намерама у *Левјатану* обавештава Хобс.⁸

2.

Политички појмови „Југоисточна Европа“ и „Западни Балкан“, који су, уосталом, синоними, имају за функцију да делотворно именују тзв. „фактичко стање“ унутрашњег поразца произведено кроз разбијања, фрагментацију и субјугацију Југославије у светском рату за југословенско наслеђе 1991 - 2001. Светским ратом за југословенско наслеђе 1991 -

7 *Нормативни детерминизам, Nominative determinism*, теорија која налази да лична имена могу имати извесну улогу у одређивању главних аспеката нечијег живота, посла, професије, чак и карактера; реч је о савременој академској варијацији концепта *nomen est omen*; као нови академски појам, *нормативни детерминизам* први пут је употребљен 1994. у колумни *Feedback* часописа за популаризацију науке *The New Scientist*. Сматра се, међутим, да се историјат модерног научног испитивања овог феномена може пратити од 1952. и Јунгове теорије синхронитета. Како год да било, проблем је отворен, а дискусија је у току.

8 „Царство мрака, шта је! Поред тих суверених власти, *божанске* и *људске*, о којима сам досад расправљао, помиње се у Светом писму још једна власт, наиме (*Ефесцима посланица* VI, 12) *царство управљача таме овога света*; (*Јеванђеље по Матеју*, XII, 20) *царство сатане*; и (*Јеванђеље по Матеју* IX, 34) *кнежевство Велзевула над ђаволима*, што ће рећи над утварама које се јављају у ваздуху па се стога сатана назива и (*Ефесцима посланица* II, 2) *кнез који влада у вјетру*, а пошто влада у таме овога света (*Јеванђеље по Јовану* XVI, 11), *кнез овога света* и, следствено томе, они који се налазе под његовом влашћу, у супротности према вернима (који су *деца светлости*), називају се *деца мрака*... Кад се све то има у виду, царство мрака, како је на тим и другим местима у Светом писму изложено, није ништа друго до *савез обманљивача* који, да би у садашњем свету добили власт над људима, настоје да мраком и погрешним учењем угасе у њима светлост природну и светлост јеванђељску и да их на тај начин спрече да се припреме за будуће Царство Божје.“ *Tomas Hobbs: Levijatan ili materija, oblik i vlast države crkvene i građanske*, I-II, Gradina, Niš, 1991, II, Deo IV, *O carstvu mraka*, Glava XLV, *O duhovnom mraku usled pogrešnog tumačenja Svetog pisma*, стр. 207.

2001, наиме, југословенски простор са својим становништвом насилно је трансформисан и структурисан у фрагментисано подручје које данас има статус ново-феудалне *ничије ствари, res nullis*. И са становишта раног и класичног империјализма, као и са становишта „новог“, тзв. „либералног империјализма“, то значи да је сада и овде реч о простору нео-феудалних „неорганизованих територија“, односно „нецивилизованих“, „варварских“ земаља које су, истовремено, и узорни постмодерни случајеви тзв. „пропалих држава“, „failed states“.

Са оба становишта, и са становишта раног и класичног империјализма, и са становишта „новог“, тзв. „либералног империјализма“, тако неуређен простор може бити једино у надлежности онога ко поседује фактичку, делотворну, дакле суверену моћ да га *споља* трансформише, уреди и да њиме *споља* ефективно управља. А то значи да поседује моћ довољну да *споља* преименује, преобликује и ограничи предметни простор и његове становнике, да га и да их изнутра институционално организује као спољашњу реплику *свог* унутрашњег поретка, као *свој* спољашњи посед и продужетак, и да, следствено, такав простор и његове становнике интегрише унутар *свог* светског поретка „цивилизованих“ народа, као *своју* граничну област.

Следствено, појмови „Југоисточна Европа“ и „Западни Балкан“ имају да делотворно именују ово тзв. „фактичко стање“ унутрашњег пораза произведено кроз разбијања, фрагментацију и субјугацију Југославије 1991 - 2001; да одреде оквир и унутрашњи садржај тог стања као општи и дугорочни оквир и образац који треба да омогуће све опште психолошке, социјалне, економске и политичке услове неопходне за успех моралног слома и масовне „идентификације са агресором“ потчињеног становништва, услове такође неопходне да се код тог становништва производе масовна представа о себи као о људима и заједницама ниже врсте који, управо због тога, немају други избор него да пристану на спољашње успостављање поретка „добровољног ропства“; да буду важан део апарата за масовну контролу перцепције чија је основна улога да процес „идентификације са агресором“ и успоста-

вљања поретка „добровољног ропства“ што више прикрије и учини невидљивим.⁹

Од 1978 - 1981. до данас савез „либералног империјализма“ САД - ЕУ демонстрира управо ову и овакву моћ да се неки простор и његово становништво, по правилу слабији, а у овом посебном случају простор и становништво Југославије, *споља* трансформише, уреди и да се њиме *споља* ефективно управља, да се он и његови становници *споља* преименују, преобликују, ограниче и институционално организују као реплика унутрашњег поретка агресора, као његов спољашњи посед и продужетак, кога ће, када процес масовне „идентификације са агресором“ буде довољно одмакао и постане практично неповратан, агресор интегрисани унутар *свог* светског поретка „цивилованих“ народа, као *своју* граничну област. Светски поредак који је тај „нови“, тзв. „либерални империјализам“ САД - ЕУ успоставио током последње деценије 20. века, од 1989 - 1991. до 1999 - 2001, јесте светски корпоративни поредак, још прецизније, светски поредак корпоративне дистопије, оно *царство мрака* којим управља Хобсов *савез обмањивача*.

Овде свакако треба истаћи чињеницу да се у тој истој деценији од 1989 - 1991. до 1999 - 2001, симултано одвијају три процеса од значаја за читав свет и његову будућност – рат за разбијање, фрагментацију и субјугацију Југославије; трансформација *економске* Европске заједнице у *политичку* Европску унију; успостављање *андрогиног светског поретка*, кога – погрешно – називају једнополни, односно униполарни светски поредак, у коме су САД на себе преузеле улогу *андрогиног* империјалног суверена. Симултано одвијање ова три процеса никако није пука историјска коинциденција. Управо је супротно. Наиме, ова три процеса налазе се у међусобном односу узајамног условљавања, будући да рат за разбијање, фрагментацију и субјугацију Југославије, као и исход

9 О феномену „идентификације са агресором“, видети Vladimir Dedijer: *Književnost i istorija*, Rad, Beograd, 1985, *Književnost i istorija u totalitetu istorijskog procesa*, стр. 61 - 142; Vladimir Dedijer: *Vatikan i Jasenovac. Dokumenti*, Rad, Beograd, 1987, *Verske institucije i nasilno preobraćanje*, predgovor, стр. 9 - 44; Ljubomir Kljakić: *Oslobađanje istorije, I, Početak puta*, Arhiv Kljakić, Beograd 1993, стр. 3 - 14, стр. 95 - 145. О феномену „добровољног робства“ видети класично дело, Etjen de la Boesi: *Rasprava o dobrovoljnom ropstvu* (1548, 1549), Filip Višnjić, Beograd, 2001.

тог десетогодишњег рата, није друго него нужан историјски услов који се мора испунити да би се успешно остварило *велико дело трансмутације* старог светског поретка у нови *андрогини светски поредак*, дакле у светски поредак корпоративне дистопије. То је оно Хобсово *царства мрака*, којим суверено влада светски ново-феудални *савез обманљивача*, транснационални савез корпоративне моћи САД и Европске уније који на великој сцени светских послова наступа у лику *андрогиног* империјалног суверена.

Као што је то лепо објаснио Мајкл Манделбаум, један од идеолога андрогиног светског поретка корпоративне дистопије, моћ савеза „новог“ тзв. „либералног империјализма“ САД - ЕУ заснива се на доктрини по којој САД данас представљају једину силу, тзв. супер-силу, која може да свој поредак истовремено успоставља и одржава и као унутрашњи, и као спољашњи, светски поредак. У складу са овим ексклузивним својством идеалног андрогина, „Америка делује као светска влада“, како то на истом месту истиче Манделбаум. Улога „светске владе“ коју је на себе преузела „Америка“ па следствено и „делује као светска влада“, последица је „чињенице“ да у овом „тренутку“ историје, према истом Манделбауму, управо САД представљају једину људску творевину на планети која поседује „*Ordnungsmacht*, моћ да твори поредак“, и унутар, и изван својих граница.¹⁰ Следе ли се импликације овог Манделбаумовог „налаза“, а има ли се у виду тврда чињеница да је „*Ordnungsmacht*, моћ да (се) твори поредак“ заправо у рукама оне корпоративне фракције „новог“, тзв. „либералног империјализма“ која ефективно доминира и суверено управља самим Сједињеним Државама, онда следи да је заправо ова иста корпоративна фракција такође и она структура моћи у савременом свету која суверено може деловати и која, следствено, заиста суверено и „делује као светска влада“ –иста корпоративна фракција *свој* поредак истовремено успоставља и одржава као *унутрашњи* поредак САД, и као *спољашњи*, светски поредак.

Конвертован у ново-феудалну *ничију ствар*, *res nullis*, данашњи југословенски простор потчињен је, дакле, савезу

10 Majkl Mandelbaum: *Treba li svetu Golijat. Kako Amerika deluje kao svetska vlada u 21. veku* (2005), Filip Višnjić, Beograd, 2006, , стр. 23, 32.

„новог“, тзв. „либералног империјализма“ САД - ЕУ, његовој „светској влади“ и његовом светском поретку корпоративне дистопије. Последично, фрагментизовани, потчињени и преименовани југословенски простор са својим заједницама, заробљен је унутар чврстих координата режима спољашње империјалне доминације, надзора, управљања и експлоатације. Наиме, захваљујући „корисним идиотима“ као локалним агентима савеза „новог“, тзв. „либералног империјализма“ САД - ЕУ и његове „светске владе“, светски поредак корпоративне дистопије успостављен је унутар југословенског простора као „унутрашњи“ поредак „меке окупације“, масовне „идентификације са агресором“ и масовног „добровољног ропства“.

Систематским коришћењем појмова „Југоисточна Европа“ и „Западни Балкан“, као битних инструмената за спровођење тзв. „меке моћи“ којима располаже, савез „новог“, тзв. „либералног империјализма“ САД - ЕУ успоставља, организује и одржава тај и такав поредак „меке окупације“, „идентификације са агресором“ и „добровољног ропства“ као чврст „унутрашњи“ оквир и образац целокупног социјалног и приватног живота потчињених заједница. Следствено, „фактичко стање“ структурирано је као „вечна“ немоћ потчињених локалних заједница, данас тзв. независних држава, као основно антрополошко, морално, културно, политичко и економско својство „вечне“ кризе и немоћи сваке од њих, свих њих узетих заједно, али и сваког од њихових појединачних припадника. Појмови „Југоисточна Европа“ и „Западни Балкан“ представљају, дакле, битне инструменте тзв. „меке моћи“ коју САД-ЕУ користи за одржавање и репродукцију тзв. „фактичког стања“ на југословенском простору као локалног деривата андрогиног светског поретка, односно као локалног андрогиног поретка „корисних идиота“, „идентификације са агресором“, „меке окупације“ и „добровољног ропства“. Са становишта идеолога, оперативаца и администратора андрогиног поретка, он нити има, нити може имати алтернативу.

3.

Али, чак се и савез „новог“, тзв. „либералног империјализма“ САД - ЕУ упиње да своје постојање, своје деловање

и свој андрогини поредак представи као легитиман и легалан. Отуда и тај савез, и његова „светска влада“ и његов светски поредак корпоративне дистопије, раде више него ико пре њих у познатој историји на стварању глобалне представе о легалности и легитимности свог постојања и свог деловања. Томе служи веома разуђени, веома софистицирани, научно утемељени и технолошки апсолутно подржани пропагандни систем за оправдавање „либералног империјализма“. Занимљиво је то што се и данас читав овај веома комплексни систем *контроле перцепције и производње сагласности*, односно *пропаганде*, заснива на вредносним представама које су се искристалисале током тридесетих и четрдесетих година 19. века у амбијенту америчког национализма, романтизма, раног империјализма и расправа унутар Демократске странке САД (тзв. Џексонови демократи). У самом језгру ових вредносних представа налазе се две које су стекле статус религиозних догми. Обе догме иницијално су формулисане 1839. и 1846. у три надахнута пропагандно-активистичка новинска чланка извесног Џона Л. О’Саливена, тадашњег горљивог активисте Демократске странке, који је, пун полета, прогласио да сам Бог интервенише на страни САД у три крупна догађаја од интереса за ту земљу. Реч је о рату САД против Мексика, о једностраном преузимању британске Територије Орегон од стране САД, као и о случају анексије независне Републике Тексас од стране САД. Тумачећи позицију САД у ова три случаја, О’Саливен је формулисао своје две представе о САД које ће ускоро постати догме. То су догма о „америчкој изузетности“, „American exceptionalism“ и, нарочито, догма „објављене судбине“, „manifest destiny“.

По изворној О’Саливеновој интерпретацији, сам Бог доделио је Сједињеним Државама нарочиту „мисију да искупе стари свет (својим) високим примером... генеришући потенцијале нове земље за изградњу новог неба“ и да, као земља „великог експеримента слободе“, „the great experiment of liberty“, испуне своју „објављену судбину“ и прошире идеале америчке републике и њене демократије прво широм континента, а потом и широм света... итд.¹¹

11 *Manifest Destiny and Empire: American Antebellum Expansionism* By Robert W. Johannsen, John M. Belohlavek, Sam W. Haynes, Christopher Morris, Thomas R. Hietala, Samuel J. Watson, Robert E. May, Texas A&M University Press, 1997;

Разуме се, поред тада још живог патоса америчке револуције и рата за независност, у О'Саливеновој интерпретацији „објављене судбине“, препознајемо и утицај оне миленаристичке и месијанске самоидентификације Кристифора Колумба са Божјим изаслаником и *Откровењем* св. Јована. Своју миленаристичку и месијанску самоидентификацију Колумбо је документовао 1500. године, у једном писму које је написао током своје треће пловидбе у „Хиспану“, „Хиспаниолу“ (лат., *Hispana, Hispaniola*, шпан., *La Isla Española, Шпанско острво, La Española*, креол. *Israyola*, изворно, на језику аутохтоног народа Arawak Taino, *Haití, Планинска земља*, највеће острво у Карипском мору, на коме се данас налазе републике Санто Доминго и Хаити), прву савремену европску колонију у Америкама: „Мене је Бог изабрао за свог поклисара, показавши ми на коју се страну налази *ново небо* и *нова земља* о којима је Господ говорио кроз уста Светог Јована у његовој Апокалипси, а које је Исаија пре тога спомињао.“

Као манифестације Божје промисли, догме „америчка изузетност“ и „објављена судбина“ не подлежу никаквом доказивању и никаквој дискусији, оне су неупитне јер као „чуда“ припадају класи трансприродних, трансисторијских и трансљудских манифестација. Следствено, оне су ствар веровања и вере, па је на људима да их се доследно придржавају, да их следе и да их као Божју вољу увек изнова, и увек дословно спроводе. Испуни ли се тај услов, све је могуће, све је дозвољено и све је опроштено. Чак и сваки рат, чак и највећи злочини почињени у име испуњења „објављене судбине“ и „америчке изузетности“. Ово стање чињеница веома добро документује импресивни, статистички преглед од укупно 482 војне операције (ратови, војне интервенције, употреба војске против цивила у унутрашњим сукобима, друго) које су за протеклих 229 година, од 1783. и краја рата за независност до данас, водиле и воде све владе САД, како у земљи, тако и широм света. Иако непотпун – наиме из њега су из-

God's New Israel: Religious Interpretations of American Destiny, Rev Upd edition, Edited by Conrad Cherry, The University of North Carolina Press, Chapell Hill, NC, October 28, 1998; Thomas R. Hietala: *Manifest Design: American Exceptionalism and Empire* (1985), Revised Edition, Cornell University Press, New York, 2003...

остављене све војне операције које су планирале, организовале и спроводиле владе САД не користећи властите војне ефективе, као и све војне операције које су планирале, организовале и спроводиле или специјализоване обавештајне агенције те земље, или њене корпорације – овај статистички преглед помаже нам да историју испуњења „објављене судбине“ и „америчке изузетности“ препознамо и као „стање“ *перманентног рата и ратне привреде* у коме се САД налазе већ 229 година и у коме ће се, сва је прилика, налазити још дуго. У познатој историји не постоји сличан пример.¹²

Следствено, и сви амерички председници и њихове владе за протеклу тридесет и једну годину (Роналд Вилсон Реган, 40. председник, 1981 - 1989; Џорџ Херберт Вокер Буш, 41. председник, 1989 - 1993; Вилијем Џеферсон Бил Клин-

12 Ево те неславне статистике – курзивом су о значене врсте ратова и других војних операција, а њихов број по врстама и времену означен је болдом. *Ратови и друге војне операције изван граница*, 1775 - 1799: 7; 1800 - 1809: 3; 1810 - 1819: 13; 1820 - 1829: 7; 1830 - 1839: 7; 1840 - 1849: 10; 1850 - 1859: 21; 1860 - 1869: 15; 1870 - 1879: 8; 1880 - 1889: 6; 1890 - 1899: 21; 1900 - 1909: 15; 1910 - 1919: 26; 1920 - 1929: 14; 1930 - 1939: 4; 1940 - 1944: 6; 1945 - 1949: 12; 1950 - 1959: 8; 1960 - 1969: 8; 1970 - 1979: 11; 1980 - 1989: 29; 1990 - 1999: 31; 2000 - 2009: 19; 2010 - 2012: 7; *тзв. амерички индијански ратови*, 1776 - 1997: 73. *Ратови и друге војне операције унутар граница, пресељење становништва*, 1830-те - 1946: 5; *оружани устанци и побуне робова*, 1663 - 1973: 26; *ранчерски ратови*, 1866 - 1923: 9; *крваве породичне освете*, 1884 - 1891: 2; *бескрвни гранични спорови*, 1835 - 1932: 8; *тероризам, парамилитарне групе, герила*, 18. и 19. век, 1780 - 1874: 8; *тероризам, парамилитарне групе, герила*, 20. и 21. век: 9; *спорови између радника и пословодства*, 1877 - 1921: 5; *покушаји државне и националне сецесије*, 1776 - 1865: 7; *немири и јавни нереди*, 1943 - 1992: 4; *разно*, 1769 - 1993: 16; *побуне цркве Светаца последњих дана*, 1838 - 1858: 2; *тексашки ратови*, 1835 - 1841: 2. *Укупно ратова и других војних операција*, (1663) 1775 - 2012: 482. Најдужи од свих ових растова и војних операција био је тзв. хладни рат; трајао је пуне 44 године, од 1947. до 1991. *Timeline of United States military operations*, Wikipedia, приступљено: 24. 12. 2012, http://en.wikipedia.org/wiki/Timeline_of_United_States_military_operations; такође, *List of wars involving the United States*, Wikipedia, приступљено: 24. 12. 2012, http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_wars_involving_the_United_States; нарочито, William Blum: *Killing Hope. U.S. Military and CIA Interventions Since World War II*, Part I, Zed Books, London, 2004; аутор овде детаљно интерпретира 55 посебних случајева војних и обавештајних интервенција које су САД предузимале од 1945. до 1994, а као 56. случај наводи читав комплекс војно-обавештајних интервенција САД широм света које су покренуте 1992, и у којима САД отворено наступају као Империја; такође, он овде осветљава војно-обавештајне завере за физичку ликвидацију „неподобних“ шефова чак 39 страних земаља које је организовала и спроводила влада САД између 1949. и 2003. године.

тон, 42. председник, 1993 - 2001; Џорџ Вокер Буш, 43. председник, 2001 - 2009; Барак Хусеин Обама II, 44. председник, 2009 - 2013), 2013 - 2017) од када човечанство има посла са офанзивом савеза „либералног империјализма“ САД - ЕУ и успостављањем светског андрогиног поретка корпоративне дистопије, а основано можемо претпоставити да ће тако бити и за наредне четири године (Барак Хусеин Обама II, 44. председник, други мандат, 2013 - 2017), али и дуже, дали су изванредан лични и институционални допринос испуњењу „објављене судбине“ и „америчке изузетности“ одржавајући и стално унапређујући „стање“ *перманентног рата и ратне привреде*.

Конверзија идентитета простора и становништва који су између 1918. и 2003. били међународно-правно признати, познати и препознавани под именом „Југославија“ из идентитета активног субјекта на сцени светских послова у идентитет потчињеног и споља администрираног објекта под именом „Југоисточна Европа“, односно „Западни Балкан“, припада класи феномена овог *перманентног рата* и ове *ратне привреде*.

Ljubomir Kljatic

GIVING THE NAME IS POWER

Summary

In the paper is considered the political function and inner sense of the use of terms "South-Eastern Europe" and "Western Balkan", for changing the name of the space which was, together with its inhabitants, from 1918. to 2003. self-identified and recognized from the point of view of the international law, but also widely known under the name of "Yugoslavia". The arguments are represented in favour of the conclusion claiming that the mentioned terms serve as the instruments of domination and subjugation which is used by the alliance of "liberal imperialism" USA-EU for the confirmation and maintening of conversion of the identity of this space and its inhabitants from the identity of the

active subjects on the level of world affairs toward to the identity of subjugated and externally administrated object.

Key-words: alliance of so-called "liberal imperialism" USA-EU, Yugoslavia, South-Eastern Europe, Western Balkan, world corporative order, world androgene order, world government, war.

Литература:

- Bukharin, Nikolai: *Imperialism and World Economy* (1915, 1917), With an introduction by V. I. Lenin, Martin Lawrence Ltd., London, 1929.
- Dedijer, Vladimir: *Književnost i istorija*, Rad, Beograd, 1985.
- Dedijer, Vladimir: *Vatikan i Jasenovac. Dokumenti*, Rad, Beograd, 1987.
- Kljakić, Ljubomir: *Oslobađanje istorije, I-III, I, Početak puta*, Arhiv Kljakić, Beograd 1993.
- Кљакић, Љубомир: *Криза. Корисни идиоти и колапс Србије*, Библиотека Књиге слободне Србије, Печат и Фонд Слободан Јовановић, Београд, 2011.
- Lenjin, V. I.: *Imperijalizam kao najviši stadijum kapitalizma. Popularna studija* (1917), *Izabrana dela*, 1-16, Kultura, Beograd, 1960, 10.
- Luxemburg, Rosa: *The Accumulation of Capital* (1913), Routledge Classics, London and New York, 2003;
- Mandelbaum, Majkl: *Treba li svetu Golijat. Kako Amerika deluje kao svetska vlada u 21. veku* (2005), Filip Višnjić, Beograd, 2006.
- Rothkopf, David: *In Praise of Cultural Imperialism?*, Foreign Policy, Number 107, Summer 1997, pp. 38-53.
- Said, Edward W.: *Orientalism* (1978), Penguin Modern Classics, Penguin Group, London, etc., 2003.
- Said, Edward W.: *Culture and Imperialism*, Vintage Books, London, 1993.
- Todorova, Marija: *Imaginarni Balkan* (1997), Biblioteka XX vek, Beograd, 1999.

- Ferguson, Niall: *Civilization. The West and the Rest*, The Penguin Group, London, etc., 2011.
- Hietala, Thomas R.: *Manifest Design: American Exceptionalism and Empire* (1985), Revised Edition, Cornell University Press, New York, 2003.
- Herman, Edward S. & Noam Chomsky: *Manufacturing Consent. The Political Economy of Mass Media* (1988), Vintage - Random House, London, 1994.
- Hofbauer, Hanes: *Proširenje EU na istok. Od Drang nah Osten do periferije EU integracije* (2003), Filip Višnjić, Beograd, 2004.
- Hofbauer, Hannes: *Eksperiment Kosovo. Povratak kolonijalizma*, Albatros plus, Beograd 2009;
- Hobson, J. A.: *Imperialism: A Study*, James Pott & Co., New York, 1902.
- Schumpeter, Joseph: *Imperialism and Social Classes. Two Essays* (1951), A Meridian Books, The World Publishing Company, Cleveland and New York, 1966.
- Cockburn, Alexander and Jeffrey St.Clair: *Imperial Crusades. Iraq, Afganistan and Yugoslavia*, Verso, London - New York, 2004.
- Chomsky, Noam: *Year 501. The Conquest Continues*, South End Press, Boston, 1993.

Овај рад је примљен 15. новембра 2012. године а прихваћен за штампу на састанку Редакције 20. децембра 2012. године.